

★ **"מי שלא היה מסוגל להאמין אתמול כי אנזור אל-סאדאת ינאם כאן."**

"אינו יכול להאמין היום כי יאסר עראפאת ינאם כאן!"

★ **"השלום אינו מקטין את המדינה. הוא מגדיל אותה לאין שיעור!"**

★ **"ארץ-ישראל השלמה, עם סיני, עם הגולן, היא גיטו קטן, מנותק ובודד."**

"השלום מחזיר אותנו אל מישפחת-העמים של המרחב הגדול!"

★ **"היום נגמר עולמו בנואיבה ובשארם-אל-שייח. בעוד שנה ניקח**

את המכונית וניסע בסוף השבוע לקאהיר ולאלכסנדריה..."

דגל ישראל יתנופף ליד דגל פלסטין...

ומחר יעמדו כאן מנהיגים ערביים אחרים. מי שלא היה מסוגל להאמין אתמול כי אנזור אל-סאדאת ינאם כאן, אינו יכול להאמין היום שיאסר עראפאת ינאם כאן מחר.

יצחק יצחקי: חסידיהם! אוי ואבוי לבשורה זו! חסידים אחרים, חוץ ממנו? **אורי אבנרי:** גם אוטופיה זו תת-גשם. לא יעזור לכם שום דבר. **יצחק יצחקי:** אני שואל אותך, חבר-הכנסת אבנרי, אתה מתכוון ברצינות? אתה מאמין שהעם הזה יקבל אותו? **אורי אבנרי:** חבר-הכנסת יצחקי, אני לפעמים תמה מנין לכם עזות-המצח, כאשר

בי המרחב. מהנרסינו יפעלו בבגד דד ובאסוואן. אנשייתרבות מצריים ירצו בירושלים ובתל-אביב. קציני צה"ל יעבדו לצד קצינים מצריים וסורים במיפקדות המטכ"ל. המור-הבן, שיהיה אחראי על צימצום הכוחות וביטחון הדד, דגל ישראל יתנופף בין דגלי ירדן ועיראק במר-כז הליגה המרחבית, שתקום מחר, ושתוציא את המרחב כולו ממא-בק המעצמות הגדולות.

יצחק יצחקי: כמה שנים זה יקח? **אורי אבנרי:** האם זוהי אוטופיה? המילה הזאת איננה מפחידה אותנו. כאשר אמרנו שיתכן שלום בין ישראל והעולם הערבי, אמרתם שזוהי אוטופיה. והנה אנו חותמים על שלום עם הגדולה במדינות ערב. כאשר אמרנו שמנהיגי-ערב יבואו ויבקרו בירושלים, אמרתם שזוהי אוטופיה. והנה עמד נשיא מצריים על הדוכן הזה,

מצבירותו מוזר שורר עתה בארץ. מצב-רוח של ספקות, של מבוכה, של פחד מפני השלום. אחרי מאה שנות מלחמה, זורחת שמש השלום באופק ומסנוורת את עינינו. **קריאה:** כשאתה אומר זאת, זה מפ-חיד את העם הזה.

אורי אבנרי: אל תירא עבדי יעקב. לא פחדנו במחשכי המלחמה, אל נא נפחד מפני אור השלום! **אומרים:** השלום מגמד את המדינה. אנח-נו נסוגים אל גבולותינו הצרים, שוב תהיה לנו מדינה קטנה.

אין טעות גדולה מזו! **השלום אינו מקטין את המדינה.** נה. הוא מגדיל אותה לאין שיעור. היום אנחנו יכולים לנסוע לנאיוויבה, לדהב, לשארם-אל-שייח, שם נגמר עולמנו. בעוד שנה ניקח את המכונית וניסע בסוף השבוע לקאהיר ולאלכסנדריה, מחר רתיים ניסע ברכבת לדמשק ולדהב, נטוס לאג'יר ולבגדד, נפי-ליג לקזבלנקה ולפורטיסוקון.

יצחק יצחקי: לאט לאט. **אורי אבנרי:** כאשר אתם תתעוררו בבוקר, והפירמידות תהיינה נשקפות מבעד לחלון החדר בבית-המלון, תהיו כחולמים. לנו זה כבר קרה.

יצחק יצחקי: כמה שנים זה יקח? **אורי אבנרי:** לא, השלום אינו מגמד את המדינה.

ארץ-ישראל השלמה, עם סיני, עם הגולן, היא גיטו קטן, מנותק ובודד. השלום מחזיר אותנו אל מישפחת העמים של המרחב הגדול, שבו עמדה עריסת תרבות תנו. הוא המגשים את הציונות, שקפאה במשך שנים רבות.

..האומיכיה שלנו

מתגשמת

אחרי הצעד האחד, הראשון, יכולים לבוא צריכים לבוא הצעדים הבאים. **השלום הכולל יפתח לפנינו אוי פקים, שרק מעטים העזו לחלום עליהם. ישראל תהיה שותפה חשובה לשוק מרחבי משותף. אנשי עסי קים שלנו יהיו כבווית ובאכרד'פי. מיפעלים משותפים יקומו ככל רחי**

השלום

זהו הנאום שנאם אורי אבנרי במהלך הדיון המא-ראתוני על חוזה-השלום כי-כנסת. זהו כימעט הנאום היחיד, מבין יותר ממאה הנאומים, שלא שורר בטלי-וויזיה.

כאשר נקרא אבנרי לנאום, הופיע על המסך את התחנה של הטלוויזיה הערבית, שי-הוקרן כמה דקות, עד ששורי-רו החדשות בערבית.

יום גדול הוא לכנסת. יום גדול ליש-ראל, יום גדול למחנה השלום.

שנים רבות עמדנו על במה זו, מעטים, בודדים, גלענים, ואמרנו: יש סיכוי לשלום. יש עם מי לדבר, מדיניות-שלום ישראלית יזומה ונועזת תביא אותנו אל המטרה.

אמרנו: אין אמת באגדה שכל הערבים רוצים להשמירנו. אמרנו: הכבירה היא בין שלום ובין כיי-בוש שטחים. והנה מתגשמים הד-ברים לעינינו.

מתנה השלום הוא קטן. אנו יודעים את מיגבלותיו. אך אנחנו גם יודעים את ערי-כו. זהו גלגל-התנופה הקטן המסובב את הגלגלים הגדולים.

אין לנו אינטרסים מיפלגתיים, אין אנו חושקים בשררה, ולכן מבטנו בלתי-משור-חד. מרחיקראות וכולל.

..נסתרות דרכי השם"

האיש המגשים את הדברים בגיזורה המצי-רית הוא מנחם בגין. ראש המחנה ששלל את כל תפיסותינו, שהכחיש את כל אמרי-תוחינו. אני מבין אותו עליך בלב שלם. הפילוסוף הגל דיבר על "עורמת התבור-נה". אדם דתי יודע כי נסתרות דרכי השם. מה טוב שמנחם בגין עומד ביום הזה בראש הממשלה — ולא בראש האופוזיציה! היום הזה יכול להיות מיפנה בתודות ישראל. יכול, אך לא מוכרח.

הדבר תלוי בעם ישראל, בעם הפלסטיני ובעם המצרי. אל שלושתם, אל לב שלוש-תם, ברצוני לדבר היום מעל במה זו.

הפיראמידות מבעד לחלון

קודם כל, אל אחינו בני-ישראל.